

ДОСЛІДЖЕННЯ ХВОРИХ ТВАРИН З УРАЖЕННЯМ ОЧЕЙ. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОЧЕЙ

Підготувала:
студентка 1 маг. 1а групи
спеціальність вет. медицина
Прусак Лідія

Стан очей, також як і інших органів, багато в чому залежить від загального стану тварини. Тому не можна обмежуватися тільки обстеженням очей. Звичайно, при діагностиці захворювань очей, зокрема (анамнез), вивчають загальний стан тварини, а потім вже досліджують очі.

Дослідження очей складається з ряду методів до яких відноситься: визначення зорової здатності, простий огляд очей без застосування приладів, офтальмоскопічного дослідження, дослідження фокусним освітленням, пальпація, тонометрія, гоніоскопія, УЗД, МРТ і КТ, застосування діагностичних засобів (медикаментозні препарати).

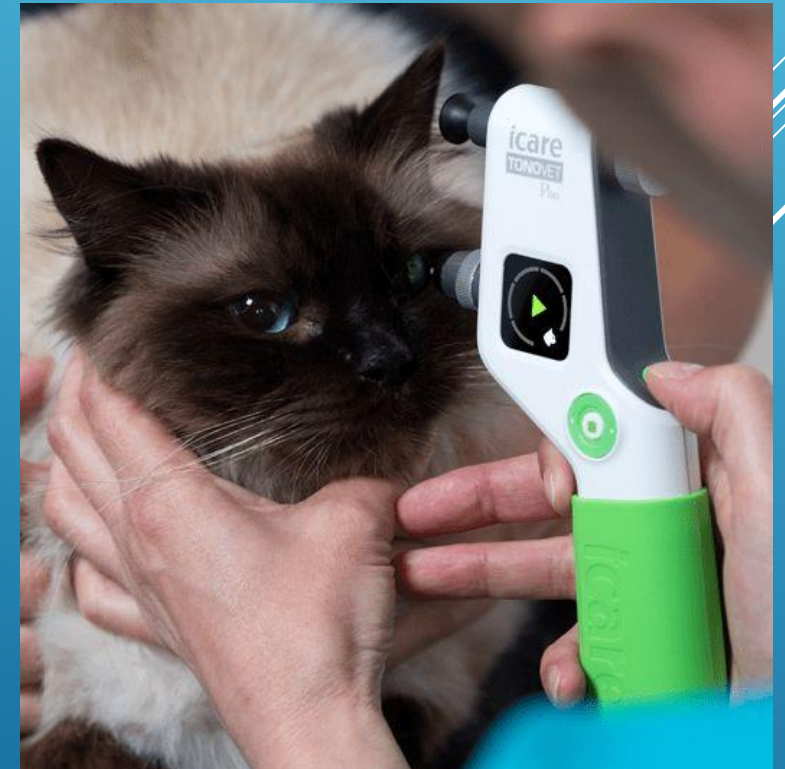
Під час огляду органа зору обов'язково порівнюють одне око з другим. Звертають увагу на стан тканин орбіти (припухання, наявність ран та ін.). Оглядаючи повіки, визначають стан їхнього шкірного покриву — наявність набряків, ран, екзем, гнійного запалення тощо. Виявляють положення країв повік — заворот або виворот країв повік. У разі неправильного росту вій — трихіазису — вони можуть подразнювати рогівку, спричинювати її запалення. Визначають також ширину очної щілини. Звуження її зумовлюється запаленням кон'юнктиви, рогівки, райдужки тощо і супроводжується світлобоязню. Опускання верхньої повіки (ріозиз) може бути наслідком паралічу окорухового нерва або гілки лицевого нерва, які іннервують її зовнішній підіймач.

Розширення очної щілини буває при паралічі лицевого нерва, запаленні та новоутвореннях у ретробульбарному просторі.

При визначенні зорової здатності визначають чи бачить тварина взагалі чи ні, визначають на яке око тварина не бачить. Оглядом можна встановити зміну конфігурації орбіти, форму, рухливість (мигання) і неправильне положення повік (заворот, виворот, викривлення), заворот вій, чи однаково розкриті очні щілини, випинання або навпаки западання очного яблука. Оглядом встановлюють також крупні і непрозорі сторонні тіла в кон'юнктивальному мішку і рогівці, обмежені або дифузні помутніння, язви, рани і садни останньої, дермоїди.

Пальпація повік потрібна, щоб визначити характер припухання. Дослідження внутрішньоочного тиску пальпацією – спосіб недосконалий і в незначному ступені суб'єктивний; ним можна визначити лише різкі відхилення від норми. Точне вимірювання внутрішньоочного тиску проводять тонометром. Пальпація ока при його захворюванні супроводжується хворобливістю.

Офтальмоскоп використовують для дослідження прозорих середовищ ока, рогівки, вологи передньої камери, кришталика і склоподібного тіла, а також дна ока. Проводять дослідження оболонок ока і кришталика. При дослідженні кон'юнктиви визначають колір, припухання і порушення цілісності, при дослідженні рогівки перш за все визначають її величині, кривизну, гладкість, прозорість, дзеркальність і чутливість.

При дослідженні кришталика окрім дослідження в проходячому світлі використовують спосіб Пуркінє-Сансоновських зображень, який є додатковим при визначенні помутніння кришталика, його нормального положення в оці, часткового або повного зсуву, а також його відсутність (афакія).

Кератоскопія як метод дослідження призначена для визначення стану рогівки, її сферичності і дзеркальної гладкості.

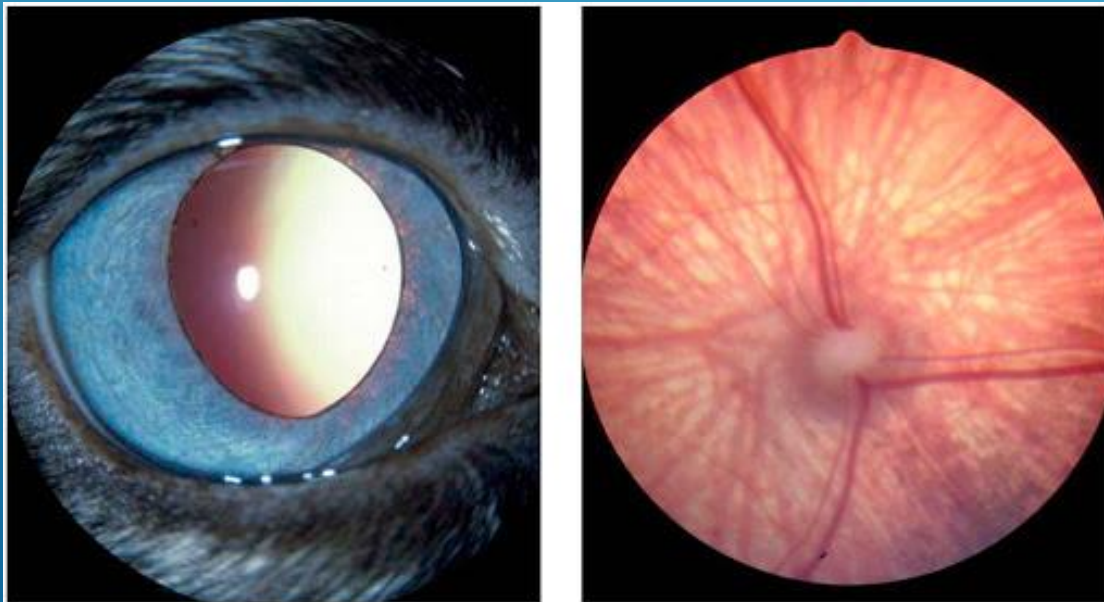
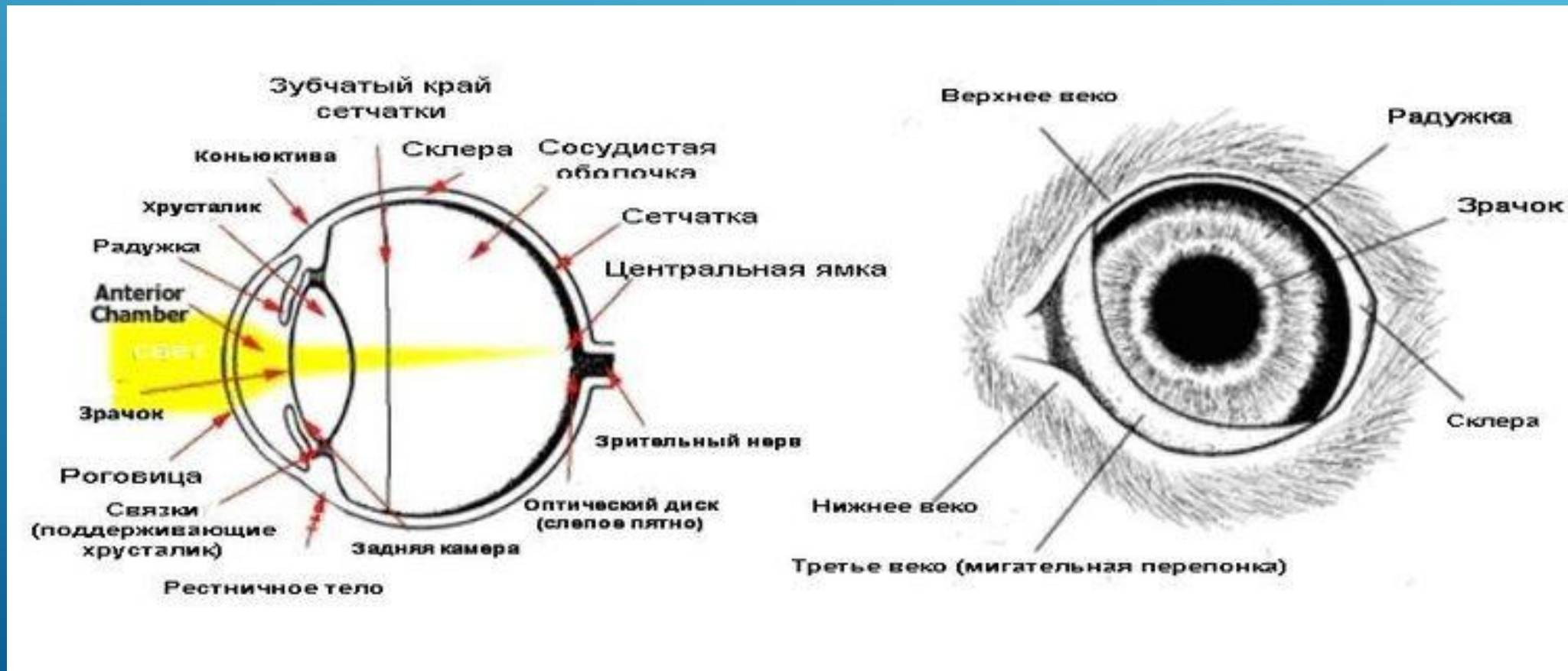

Рис. 12 Глаз и дно глаза нормальной кошки субальбиноса

При дослідженні ока застосовують два способи офтальмоскопії: у прямому і зворотному вигляді. Перший заслуговує перевагу у зв'язку з простотою і більшою надійністю. Картина дна ока при цьому є видимо збільшеною залежно від оптичної сили приладу і дальності відстані офтальмоскопа від ока хворого. Недолік же цього способу полягає в тому, що одночасно не можна розглянути картину всього дна, доводиться офтальмоскоп переміщувати і досліджувати окремими ділянками.

- Офтальмоскопія дає можливість розглянути сітчасту оболонку ока, розгалуження її судин, відбивну перетинку судинної оболонки, сосок зорового нерва. При цьому діагностують хвороби судинної і сітчастої оболонки, ураження соска зорового нерва та ін.

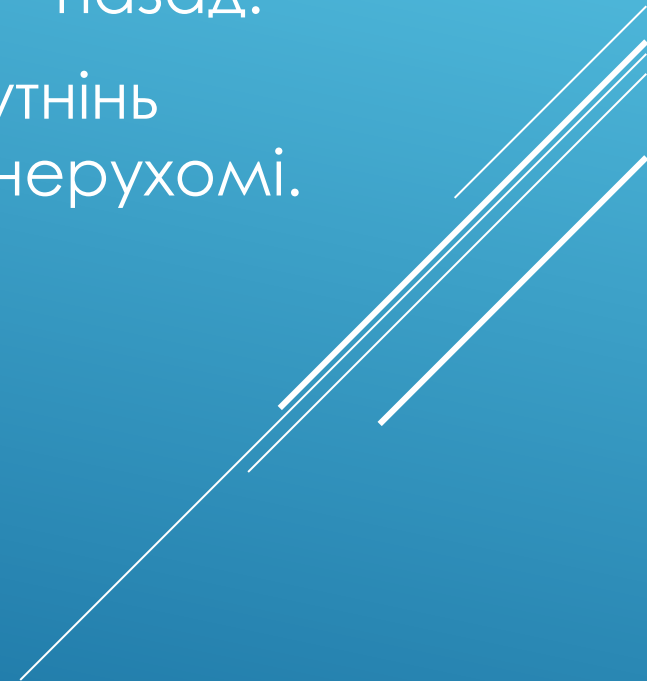

Дослідження боковим фокусним освітленням. Цим способом визначають розміри передньої камери, стан водянистої вологи, наявність тут сторонніх тіл. При запаленні судинного тракту, вивихах кришталика наперед, передній синехії глибина передньої камери зменшується; при водянці ока, вивиху кришталика в бік склистого тіла, задній синехії глибина передньої камери збільшується.

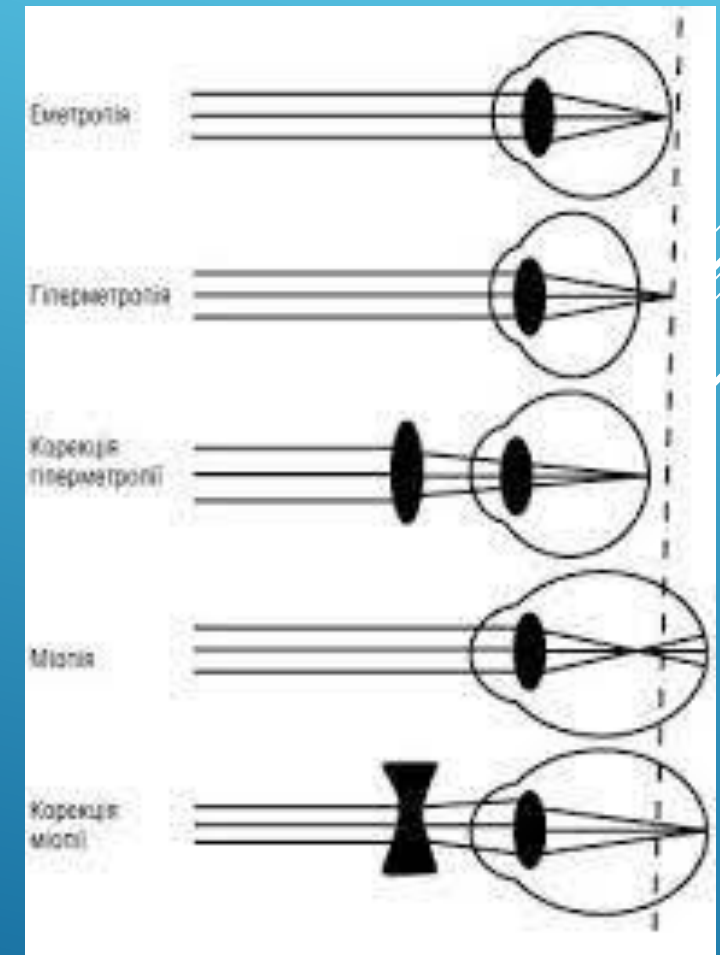
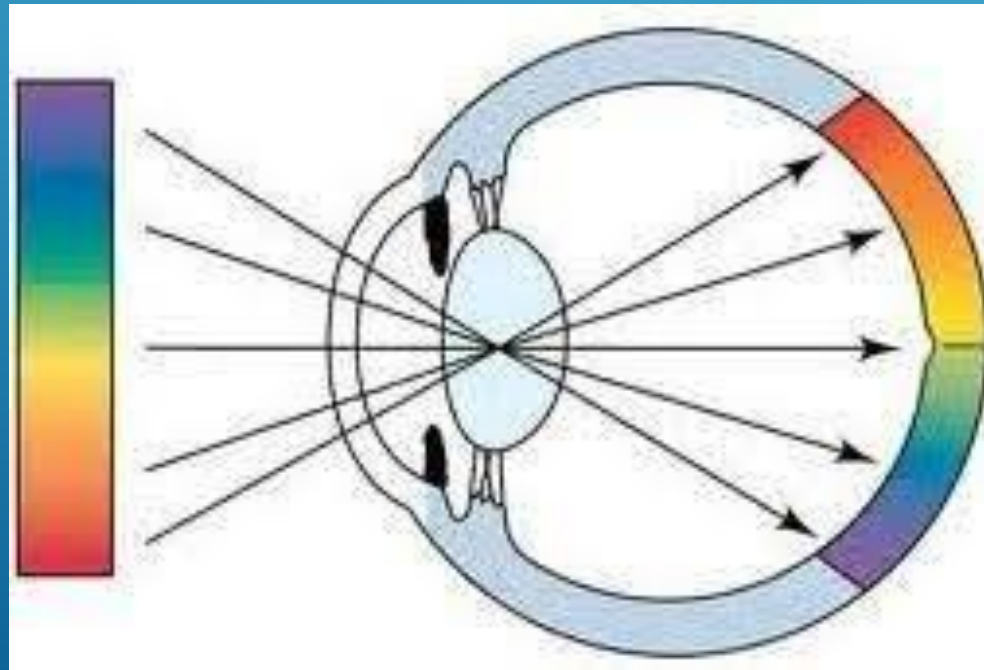
Наявність білуватих пластівців, які вільно плавають у рідині передньої камери або лежать на її дні, свідчить про випотівання фібринозного ексудату; при гнійній ексудації вміст передньої камери зеленувато-жовтий; при крововиливах у ній виявляють червонуваті згустки.

Бокове (фокусне) освітлення райдужної оболонки дає змогу виявити її запалення: при гострих іритах вона набрякає і втрачає характерну рельєфність (радіальні й колові борозенки); при хронічних іритах набуває світлішого забарвлення, рельєфність її посилюється (нагадує засохлий листок). При зрощенні з рогівкою (передня синехія) райдужка відхиляється наперед, при зрощенні з кришталиком (задня синехія) — назад.

Боковим освітленням визначають також положення помутнінь кришталика, які, на відміну від помутнінь склистого тіла, нерухомі.

Одним із моментів в діагностиці захворювань очей є визначення рефракції. У тварин значних відхилень в рефракції ока не спостерігається, звичайно невеликі аномалії не призводять до серйозних функціональних порушень і не викликають труднощів в їх експлуатації.

Офтальмологічні смужки для тесту Ширмера (тест-смужки Ширмера, Tear Strips (Tear Flo)) застосовуються для діагностики ССО (синдрому сухого ока). Вимірюваний параметр - продукція слізної рідини.

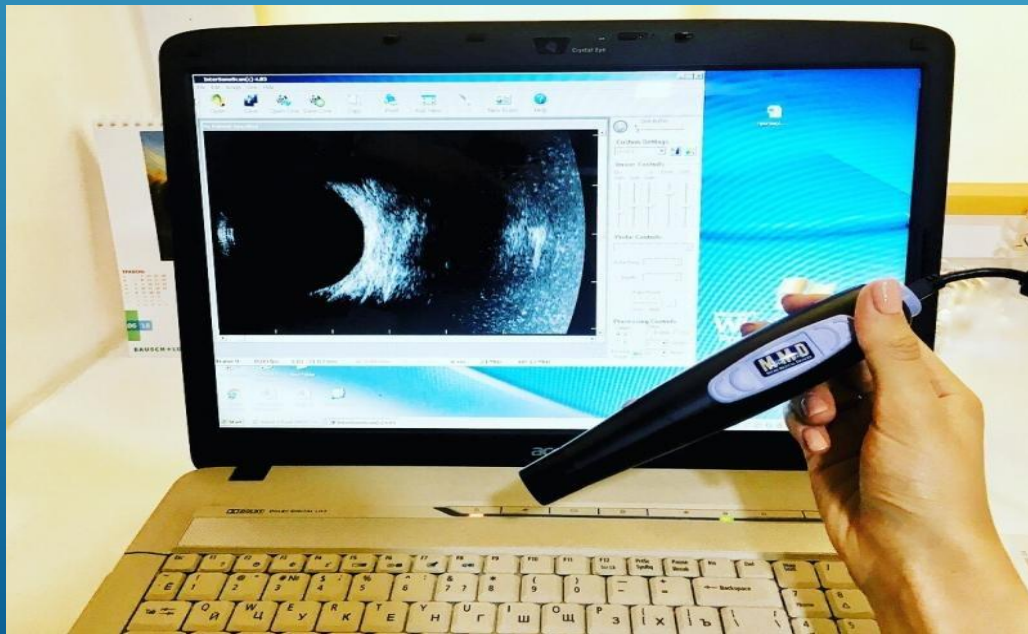
Тест Ширмера - це аналіз для вимірювання кількості слюзи. Застосовується при діагностуванні синдрому Шегрена або при кератокон'юнктивіті для визначення рівня сухості очей. Тест Ширмера широко застосовується в медичній і ветеринарній офтальмології.

Одним з найсучасніших методів дослідження організму тварин є магнітно-резонансна томографія (МРТ). МРТ – це безпечне, неінвазивне та найточніше на сьогодні дослідження, яке дозволяє отримати досконале зображення з високим ступенем деталізації. Використання МРТ охоплює дослідження м'яких тканин, відстеження нервових волокон у мозку та хребті, а також спектроскопію, яка дозволяє всебічно вивчати пухлини мозку без біопсії.

УЗД ОЧНОГО ЯБЛУКА – ЦЕ ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД, ЯКИЙ ДОЗВОЛЯЄ ДІАГНОСТУВАТИ ЗАХВОРЮВАННЯ ОЧЕЙ.

При **гоніоскопії**, безпосередньо оглядають з'єднання між райдужною оболонкою і рогівкою - дренажний або ірідокорнеальний кут (ІКК). Гоніоскопічне дослідження - частий елемент обстеження пацієнтів з підозрою на глаукому або внутрішньоочну гіпертензію, коли тонометрія не дозволяє точно поставити діагноз. Стан ІКК має найважливіше значення при визначенні типу глаукоми (відкрито-, вузько-, закритокутова), що необхідно для визначення тактики лікування та прогнозу захворювання.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Література:

1. Ветеринарно-медична офтальмологія: Навчальний посібник / за ред. В.Б. Борисевича. – К. : Арістей, 2006. – 212 с.
2. Капенкин Е.П. Новое в офтальмологии домашних животных // Вет. консультант – 2006 – №9. – с. 13–14.
3. Риис Р.К. Офтальмология мелких домашних животных // Пер. с англ. – М.: ООО Аквариум - Принт, 2006. – 280 с.
4. Хаппе, В. Офтальмология./ Хаппе В. М.: МЕДпресс. – 2004. – 352с.
5. Борисевич В.Б., Терес М.О., Салістий В.Т. Хірургія, офтальмологія і ортопедія. — К.: Вища шк., 1988. — 287 с.
6. Петренко О.Ф та ін.«Хірургія ветеринарної медицини».-К.:Вища освіта, 2005.- 399